

Matthias Claudius, Abendlied	Matthias Clau- dius, Vespera kanto <i>tradukita de Guido Holz</i>	Matthias Claudius, Vespera kanto <i>tradukita de de Manfred Retzlaff</i>	Matthias Claudi- us, Vespera kanto <i>tradukita de Adolf Burkhardt</i>	Matthias Claudius, Vespera kanto <i>tradukita de Otto Bonte</i>
1. Der Mond ist auf- gegangen, Die goldnen Sternlein prangen Am Himmel hell und klar; Der Wald steht schwarz und schweiget, Und aus den Wiesen steiget Der weisse Nebel wunderbar.	1. La luno nun ekhelas, Steletoj oraj be- las En la ĉiela klar'; L'arbaro nigra revas, Kaj el herbejo levas Mirige sin nebu- la mar'.	1. La luno nun leviĝis, La steloj eklu- miĝis, Subiĝis jam la sun'. Silentas la ar- baro Kaj super la kamparo Nebulo blanka kuŝas nun.	1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute re- vas; el la herbej' sin le- vas mirinde blanka la nebul'	1. La luno jam leviĝis, Steletoj ekhe- liĝis, Ravante homo- jn nin; Silentas la ar- baro Kaj super la kamparo Nebulo pala le- vas sin.
Wie ist die Welt so stille Und in der Dämmerung Hülle So traulich und so hold! Als eine stille Kam- mer, Wo ihr des Tages Jammer Verschlafen und ver- gessen sollt.	2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska rondo Hejmecas kun favor'! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pelu for.	2. La mondo ŝajnas kiel Hejmeca ĉambro, tiel Trankvila estas ĝi. Dormante ĉiun penon, Aflikton kaj ĉagrenon Dum nokta hor' forgesu vi. ²	2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk- vualo trankvile kvazaŭ lag'. Por vi jen la per- meso fordormi en forge- so la malbonaĵojn de la tag'.	2. Ho, mondo la kvieta, Kaj kiel ŝajnas eta Krepuska en kovril'; Por ke vi en ĉambreto Samkiel infa- neto Senzorge dor- mu en lu- lil'.
...

² alia versio:

2.) Aĥ, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu sehen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sachen, Die wir getrost belachen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.	3. Ĉu vi la lunon konas? Aspekto nur duonas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas multo, Loganta al insulto, Okulojn ĝenas la malhel'.	3.) Jen staras ĉe l' ĉielo Tre eta fora stelo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridindaĵo; Ĉar ne videblas ĝi al ni.	3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	3. Rigardu nun la lunon, Vi vidas nur duonon, Sed tamen ronda ĝi. Ni ofte ion ridas, Ĉar ni ne klare vidas, Ke ĉie regas harmoni'.
3. Wir stolze Menschenkinder Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgepinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.	4. Ni homoj tiel vantaj Ja estas nur pekantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltrikas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	4.) Ni homaj fieruloj, Mizeraj ni pekuloj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn elpensaĵojn, Sed vana estas tio ĉi.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4.
4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglichs trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!	5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne vekuravon, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respektaj, Infane gaju nia kor'!	5.) La Dian savon vidu Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simplanimaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.
...

5. Wollst endlich son- der Grämen Aus dieser Welt uns nehmen Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns ge- nommen, Laß uns in Himmel kommen, Du unser Herr und unser Gott!	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin forpreni Al fin' per milda mort'! Kaj post for- pren' fidele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	6.) Finfine vi nin prenu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin prenos, Ho faru, ke ni venos En vian regnon, kara Di'!	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6.
6. So legt euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nie- der; Kalt ist der Abend- hauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kranken Nachbar auch!	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nok- ta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	7.) Gefratoj, enlitiĝu, Trankvile endormiĝu! Noktiĝas ĉie ĉi; Vin gardos nia Dio. Li regas super ĉio. Ĝis morgaŭ nun ripozu vi!	7. Gefratoj, nun ekkuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la najbar'.	7. Ekkuŝu nun, gefratoj, De bona Di' ŝirmataj Kun tuta la homar'. Kar-Dio ne nin punu, Trankvilan dormon donu Kaj al malsana la najbar'!
...

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en "Esperanto aktuell 6/1984".

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de "Esperanto aktuell!", .